

NOTAT

13. januar 2016

Høringsnotat vedrørende forslag til lov om betalingskonti

(JAN I)

1. Indledning

Lovforslagets hovedformål er at øge forbrugerbeskyttelsen ved at give forbrugerne en række nye rettigheder og værktøjer, der forbedrer forbrugernes valgmuligheder og generelt gør det nemmere for dem at forholde sig aktivt til valg af pengeinstitut. Derudover er det hensigten, at lovforslaget skal bidrage til mere konkurrence på detailbankmarkedet ved bl.a. at styrke sammenligneligheden af gebyrer i forbindelse med betalingskonti.

For at gøre det nemmere for forbrugerne at skifte pengeinstitut bliver der med lovforslaget indført hjemmel til at udstede regler om flytning af betalingskonti eller betalingsordrer mellem to betalingstjenesteudbydere. Der vil også blive indført regler om, at en forbruger, samtidig med indgåelsen af en aftale om en betalingskonto, får krav på et gebyroplysningsdokument, der indeholder en liste over repræsentative tjenesteydelser tilknyttet betalingskontoen, og gebyrstørrelsen for hver af disse, ligesom forbrugerne får krav på en årlig gebyropgørelse.

Med lovforslaget foreslås det endvidere, at alle forbrugere får adgang til en basal betalingskonto tilknyttet de bankydelser, som er nødvendige i dagens samfund. En basal betalingskonto skal gøre det muligt for forbrugerne at hæve og indsætte penge, overføre penge, få tilknyttet et betalingskort, gennemføre direkte debiteringer og få adgang til netbank. Den basale betalingskonto skal tilbydes enten vederlagsfrit eller mod et rimeligt gebyr.

Lovforslaget gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner i dansk ret. Der er med lovforslaget tale om en direktivnær implementering.

Lovforslaget blev sendt i høring den 21. oktober 2015 med frist for høringssvar den 19. november 2014. Der er modtaget 25 høringssvar, hvoraf 8 indeholder bemærkninger til lovforslaget.

2. Generelle bemærkninger

Høringen tegner overordnet et billede af, at de hørte parter generelt er positive over for lovforslaget. Der er dog modtaget en række forslag til ændringer og præciseringer.

3. Bemærkninger til konkrete emner

Høringssvarene kommenteres med udgangspunkt i følgende overordnede opdeling:

- 3.1. Anvendelsesområde og definitioner
 - 3.1.1. Lovens anvendelsesområde
 - 3.1.2. Definitioner
- 3.2. Sammenligning af gebyrer
 - 3.2.1. Gebyroplysningsdokument
 - 3.2.2. Betalingskonto som en del af en samlet pakke
 - 3.2.3. Gebyropgørelse
- 3.3. Basale betalingskonti
 - 3.3.1. Adgang til en basal betalingskonto
 - 3.3.2. Gebyrer for en basal betalingskonto
 - 3.3.3. Opsigelse af rammeaftaler for en basal betalingskonto
- 3.4. Tilsyn
 - 3.4.1. Tavshedspligt
 - 3.4.2. Forbrugerombudsmandens adgang til at anlægge civilt søgsmål
 - 3.4.3. Inspektioner hos betalingstjenesteudbydere
 - 3.4.4. Offentliggørelse
- 3.5. Ikrafttrædelsestidspunkt
- 3.6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

3.1. Anvendelsesområde og definitioner

3.1.1. Lovens anvendelsesområde

Finansrådet finder, at det bør fremgå af loven, at filialer af udenlandske kreditinstitutter er omfattet af reglerne om basal betalingskonto. Af lovforslaget fremgår, at reglerne finder anvendelse på pengeinstitutter.

Kommentar

Det er hensigten med lovforslaget, at også filialer af udenlandske kreditinstitutter skal være forpligtede til at udbyde en basal betalingskonto for at sikre dels den samme forbrugerbeskyttelse og dels lige konkurrencevilkår mellem danske pengeinstitutter og filialer af udenlandske kreditinstitutter. For at undgå tvivl herom er dette præciseret i lovforslaget.

3.1.2. Definitioner

Dansk Industri bemærker, at lovforslagets definition af forbrugerbegrebet er i overensstemmelse med betalingskontodirektivet. Dansk Industri påpeger dog, at forbrugerbegrebet ikke svarer til forbrugerbegrebet i anden lovgivning, og at der som udgangspunkt bør være sammenhæng mellem de forskellige forbrugerbegreber.

Kommentar

Det valgte forbrugerbegreb svarer til det tilsvarende begreb i lov om betalingstjenester og elektroniske penge. Da forslaget til lov om betalingskonti har nær sammenhæng med lov om betalingstjenester og elektroniske penge findes det mest hensigtsmæssigt, at forbrugerbegrebet i de to love er enslydende. Der er derfor ikke sket ændringer i lovforslagets definition.

3.2. Sammenligning af gebyrer

3.2.1. Gebyroplysningsdokument

Forbrugerrådet Tænk anfører, at formuleringen i lovforslaget, hvorefter gebyroplysningsdokumentet skal indleveres senest samtidig med indgåelse af en aftale om en betalingskonto, bør ændres til direktivets formulering ”i god tid inden de indgår en aftale”. Dette vil sikre, at forbrugerne får dokumentet så tidligt i processen som muligt for at hjælpe forbrugerne til at træffe et oplyst valg.

Finansrådet finder, at forpligtelsen om, at en betalingstjenesteudbyder skal stille gebyroplysningsdokumentet og en dertilhørende ordforklaring til rådighed på en let tilgængelig måde i udbyderens forretningslokale, kan opfyldes ved, at en kunde kan henvende sig i filialen og få en kopi af oversigten printet.

Kommentar

Med formuleringen ”senest samtidig med indgåelse af en aftale” sikres en mere klar retstilstand. Det kan således være vanskeligt at fastslå, hvornår noget er udleveret i god tid. Dog er det klart, at pengeinstitutterne altid bør have fokus på at informere kunderne så tidligt som muligt. Formuleringen ”senest samtidig med indgåelse af en aftale” er også anvendt i lov om betalingstjenester og elektroniske penge i forbindelse med implementeringen af betalingstjenestedirektivet (Europa-Parlamentets og

Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked).

Af hensyn til at sikre forbrugerne adgang til oplysningerne om gebyrer på et så tidligt tidspunkt som muligt fremgår det af forslaget til § 3, stk. 3, at gebyroplysningsdokumentet skal være tilgængeligt i betalingstjenesteudbyderens forretningslokaler og på betalingstjenesteudbyderens eventuelle hjemmeside. Ved at forbrugeren nemt kan danne sig et overblik over gebyrerne, er der mulighed for at forbrugerne vil forholde sig mere aktivt til valg af pengeinstitut.

For så vidt angår kravet om, at gebyroplysningsdokumentet og en dertil hørende ordforklaring skal stilles til rådighed i betalingstjenesteudbyderens forretningslokaler, vurderes det ikke at være i overensstemmelse med direktivet, såfremt kravet om at stille et gebyroplysningsdokument til rådighed opfyldes ved at udlevere dette efter anmodning fra forbrugeren.

3.2.2. Betalingskonto som en del af en samlet pakke

Finansrådet finder, at oplysningskravene vedrørende en betalingskonto, der er en del af en samlet pakke i lovforslagets § 4, bør indgå som et stykke i § 3, der omhandler gebyroplysningsdokumentet, og dermed blive en del af gebyroplysningsdokumentet. Dette vil ifølge Finansrådet være mest hensigtsmæssigt for både kunden og lette bankernes administrative omkostninger.

Kommentar

Direktivets krav om et standardiseret gebyroplysningsdokument er implementeret i lovforslagets § 3. Det er sigtet, at dokumentet skal være ensartet på tværs af medlemslandene, og give forbrugerne et nøjagtigt overblik over de væsentligste gebyrer, der er tilknyttet en betalingskonto. Direktivet angiver formkrav og oplysninger, der kan indgå i oplysningsdokumentet, herunder oplysninger om de gebyrer der er knyttet til betalingskontoen.

Det vurderes derfor ikke i overensstemmelse med direktivet, såfremt oplysningskravet i § 4 indgår i bestemmelsen og dermed i det standardiserede dokument. Dette skyldes, at oplysningskravet i § 4 omhandler muligheden for at købe en betalingskonto, der indgår i en samlet pakke, separat, samt oplysning om de gebyrer, der indgår i den samlede pakke, men ikke relaterer sig til betalingskontoen.

3.2.3. Gebyropgørelse

Finansrådet anfører, at det bør være muligt at udsende den årlige gebyropgørelse for betalingskonti, der er omfattet af lovforslaget, i samme dokument som den gebyroversigt, som Finansrådets medlemsvirksomheder allerede nu udsender en gang om året på baggrund af Finansrådets henstilling til virksomhederne herom. Gebyroversigten indeholder oplysninger om gebyrer for flere tjenesteydelser end omfattet af lovforslaget som eksempelvis gebyrer for værdipapirhandel.

Forbrugerrådet Tænk finder, at det ikke er i overensstemmelse med direktivet, at det af bemærkningerne fremgår, at betalingstjenesteudbyderen opkræver et rimeligt gebyr for at udlevere gebyropgørelsen i papirform, hvis det sker på anmodning fra forbrugeren.

Kommentar

Det vurderes at være muligt at udsende den årlige gebyropgørelse efter lovforslaget sammen med den gebyroversigt, som udsendes på baggrund af Finansrådets henstilling forudsat, at der er en klar opdeling mellem de to gebyroversigter. Der er derfor sket en præcisering heraf i bemærkningerne.

Da det ikke udtrykkeligt fremgår af direktivet, at der kan opkræves et rimeligt gebyr for at udlevere den årlige gebyropgørelse i papirform, hvis det sker på anmodning fra forbrugeren, er denne bemærkning udtaget af lovforslagets bemærkninger.

3.3. Basale betalingskonti

3.3.1. Adgang til en basal betalingskonto

Finansrådet og Finansforbundet finder, at det bør være muligt at afslå at oprette en basal betalingskonto til kunder, der optræder anstødeligt eller er til gene for bankens øvrige kunder eller ansatte. Finansrådet bemærker, at tilsvarende gælder i forhold til yderligere saglige årsager, som i henhold til Pengeinstitutankenævnets praksis kan begrunde et afslag. Finansrådet har efterfølgende oplyst, at dette omfatter tilfælde, hvor kunden gentagne gange har overtrukket sin konto.

Finansrådet bemærker ligeledes, at det i forhold til børn bør fremgå, at der ikke er pligt til at tilbyde ydelser, der strider mod værgemålslovens regler for mindreårige.

Kommentar

Det vurderes, at det, i overensstemmelse med gældende praksis og inden for direktivets rammer, bør være muligt for et pengeinstitut at nægte en kunde at oprette en basal betalingskonti, hvis denne optræder anstødeligt

eller er til gene for pengeinstituttets øvrige kunder eller ansatte. Denne undtagelsesadgang bør imidlertid tolkes restriktivt og pengeinstitutterne bør tilstræbe at finde andre løsninger, hvor dette er muligt som alternativ til at nægte en basal betalingskonto, eksempelvis ved at henvise kunden til en anden filial eller til netbank.

Såfremt en kunde gentagne gange har overtrukket sin konto, f.eks. ved brug af betalingskort, vil pengeinstituttet kunne tilbyde kunden et debetkort med saldokontrol. Der er derfor ikke behov for at indsætte en adgang for pengeinstituttet til at afslå en ansøgning om en basal betalingskonto i denne situation.

Lovforslaget medfører ingen undtagelser i forhold til værgemålslovens regler. Såfremt oprettelse af en basal betalingskonto kun kan ske med værgens samtykke, skal dette foreligge, forinden kontoen kan oprettes. Dette behøver derfor ikke særskilt at fremgå af lovforslaget.

3.3.2. Gebyrer for en basal betalingskonto

Forbrugerrådet Tænk finder, at forslaget til § 11, stk. 3, hvorefter pengeinstitutterne skal fastsætte rimeligheden af et gebyr for en betalingskonto ud fra tre parametre, herunder pengeinstitutternes omkostninger samt en rimelig fortjeneste ved at tilbyde en betalingskonto, er i strid med direktivets formål. Forbrugerrådet Tænk mener, at det kun er forbrugernes forhold, der skal tages hensyn til ved fastsættelsen af et rimeligt gebyr og ikke pengeinstitutternes forhold. Et rimeligt gebyr kan efter Forbrugerrådet Tænks opfattelse ikke overstige de gennemsnitlige gebyrer, som andre kunder betaler for tilsvarende ydelser. Forbrugerrådet Tænk anfører, at formålet med direktivet netop er at sikre, at kommercielt uattraktive forbrugere, hvor der ikke kan forventes en fortjeneste, også får adgang til disse bankydelser. Forbrugerrådet Tænk ønsker, at det bør være medlemslandene, der fastsætter størrelsen på et rimeligt gebyr, ud fra de nævnte kriterier. Hvis pengeinstitutterne skal fastsætte størrelsen på gebyret, vil gebyret kunne variere fra institut til institut. Forbrugerrådet Tænk anfører, at dette vil skabe en u hensigtsmæssig retsstilling, fordi hverken forbrugere eller Pengeinstituttankenævnet vil være i stand til at vurdere, hvad der er et rimeligt gebyr. Forbrugerrådet Tænk finder derfor, at der i loven eller i en bekendtgørelse bør fastlægges et loft for, hvad et rimeligt gebyr bør være.

Kommentar

Det fremgår af lovforslaget, at en basal betalingskonto skal tilbydes gratis eller mod et rimeligt gebyr. Ved fastlæggelsen af et rimeligt gebyr skal der tages hensyn til indkomstniveauet i Danmark, de gennemsnitlige gebyrer som danske pengeinstitutter tager for tjenesteydelser tilknyttet en

betalingskonto og pengeinstituttets omkostninger samt en rimelig fortjeneste ved at tilbyde en basal betalingskonto til forbrugeren.

Dette vurderes at være i overensstemmelse med direktivet, hvoraf det fremgår, at der som minimum skal tages hensyn til de nationale indkomstniveauer og de gennemsnitlige gebyrer, der opkræves for tjenesteydelser i forbindelse med betalingskonti. Det er ikke et krav i direktivet, at medlemslandene skal fastlægge et loft over, hvad et rimeligt gebyr må udgøre.

Det bemærkes endvidere, at de kriterier for fastsættelse af et rimeligt gebyr, der fremgår af lovforslaget, er udtømmende. Det vil derfor ikke være muligt at fastsætte gebyret for en basal betalingskonto ud fra en kreditvurdering af den enkelte forbruger. Det enkelte pengeinstitut vil således skulle fastsætte et eventuelt generelt gebyr for en basal betalingskonto, hvis instituttet ikke vælger at tilbyde den gratis.

Lovforslagets nye regler om adgangen til en "basal betalingskonto" skal ses i sammenhæng med retten til en "basal indlånskonto", som blev indført med vedtagelsen af lovforslag L 154 den 21. april 2015 samt den efterfølgende ændring af god skik-bekendtgørelsen.

Den tostrengede model, hvor forbrugerne således både har ret til en basal indlånskonto ved siden af retten til en basale betalingskonto, var indeholdt i rapporten fra en arbejdsgruppe nedsat under Finanstilsynet, der afrapporterede i oktober 2014. I arbejdsgruppen deltog bl.a. Finansrådet, Forbrugerrådet Tænk, Nationalbanken og Erhvervs- og Vækstministeriet. En basal indlånskonto skal som minimum give adgang til at indsætte og hæve kontanter, kunne anvendes som NEM-konto, have tilknyttet et debetkort med saldokontrol eller et hævekort samt kunne anvendes til kredittransaktioner til kontoen, eksempelvis løn, kontanthjælp, pension m.v. Kontoen skal tilbydes gratis eller til højst 15 kr. om måneden svarende til maksimalt 180 kr. om året, uanset om institutterne har større omkostninger ved at tilbyde kontoen. Det sikrer, at alle forbrugere har adgang til en simpel og billig konto, og dermed har råd til at have en indlånskonto, hvor de kan få adgang til bl.a. løn, sociale ydelser, børnepenge mv.

En basal betalingskonto svarer til den kontoform, som de fleste forbrugere har i dag. Denne kontoform vil derfor være underlagt en betydelig konkurrence, og mange institutter vil formentlig fortsat – som i dag – vælge at fastsætte et lavt gebyr eller en gratis adgang. Der vurderes således ikke at være et behov for at lovforslaget indeholder en egentlig prisregulering af adgangen til en betalingskonto.

Med indførelsen af adgangen til en basal betalingskonto med dette lovforslag, sikres forbrugerne mulighed for at vælge den model, der dækker forbrugers behov bedst.

Endeligt skal det bemærkes, at Finanstilsynet vil skulle føre tilsyn med, at der ikke opkræves urimelige gebyrer for en basal betalingskonto i et institut. Finanstilsynet vil samtidig have kompetencen til at pålægge et institut at reducere sit gebyr, såfremt det vurderes at overstige omkostningerne tillagt en rimelig fortjeneste. Det må antages, at tilsynets afgørelser i den forbindelse kan indgå i Pengeinstitutankenævnets virksomhed.

3.3.3. Opsigelse af rammeaftaler for en basal betalingskonto

Finansrådet anfører, at betingelserne for opsigelse bør være identiske med betingelserne for at afvise at oprette en basal betalingskonto. Hertil kommer, at det også bør være muligt at opsiges en konto, hvis denne anvendes til erhvervsmæssige forhold.

Kommentar

Det vurderes, at det i overensstemmelse med gældende praksis og inden for direktivets rammer bør være muligt for et pengeinstitut at opsiges en aftale om en basal betalingskonto hvis kunden optræder anstødeligt eller er til gene for pengeinstitutets øvrige kunder eller ansatte. Dette er præciseret i lovforslaget. Det er endvidere blevet præciseret i bemærkningerne, at et pengeinstitut kan opsiges en aftale om en basal betalingskonto, hvis kunden anvender kontoen til erhvervsmæssige formål. Dette skyldes, at kun forbrugere har ret til en basal betalingskonto.

3.4. Tilsyn

3.4.1. Tavshedspligt

Finansrådet finder, at der bør indsættes en særlig tavshedspligtbestemmelse i lovforslaget svarende til, hvad der følger af lov om finansiel virksomhed, da direktivet i artikel 21, stk. 2, kræver, at myndighederne har tavshedspligt om fortrolige oplysninger.

Kommentar

Forslaget til lov om betalingskonti indeholder ikke en særlig tavshedspligtsbestemmelse svarende til § 354 i lov om finansiel virksomhed. § 354, stk. 3, indeholder en række undtagelser til Finanstilsynets tavshedspligt, som medfører, at forbrugerområdet ikke er omfattet af Finanstilsynets særlige tavshedspligt.

Da lov om betalingskonti kun indeholder regler om forbrugerbeskyttelse, er det derfor ikke fundet nødvendigt at indsætte en bestemmelse om tavshedspligt i lovforslaget. Finanstilsynet vil i sit tilsyn med loven være underlagt de almindelige regler om tavshedspligt, jf. § 27 i forvaltningsloven.

3.4.2. Forbrugerombudsmandens adgang til at anlægge civilt søgsmål
Forbrugerombudsmanden anfører, at han efter § 15 vil kunne anlægge en civil sag vedrørende handlinger, der indebærer en overtrædelse af loven, herunder også overtrædelse af strafbelagte bestemmelser jf. lovudkastets § 25, stk. 1.

Kommentar

Den foreslåede bestemmelse i § 15 skal sikre, at Forbrugerombudsmanden ikke afskæres fra at indbringe sager for domstolene, hvis han finder, at der er behov herfor. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvor Finanstilsynet vælger ikke at indbringe en sag for domstolene, som af Forbrugerombudsmanden vurderes at være principiel eller af vidtgående betydning. Forbrugerombudsmanden vil ud fra ovennævnte principper også kunne indbringe en sag for domstolene, hvis der er tale om overtrædelse af en strafbelagt bestemmelse.

3.4.3. Offentliggørelse

Datatilsynet anfører, at det i forhold til undtagelsen til offentliggørelse i forslaget til § 19, stk. 3, ikke fremgår klart, om offentliggørelse af personoplysninger alene skal vurderes efter offentlighedslovens regler om aktindsigt. Datatilsynet bemærker, at såfremt dette er tilfældet, bør det præciseres i bemærkningerne, hvorvidt der er tale om en fravigelse af persondataloven.

Datatilsynet anfører endvidere, at det bør præciseres i lovforslaget, hvorvidt ikke-fortrolige oplysninger kan offentliggøres uden en nærmere vurdering af persondatalovens regler, og om der er tale om ”fortrolige oplysninger” efter persondataloven eller efter reglerne i lov om finansiel virksomhed.

Kommentar

Lovforslagets § 19, stk. 3, indeholder en undtagelse til udgangspunktet om offentliggørelse af reaktioner i sager af principiel karakter, herunder beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Det fremgår af bestemmelsen, at offentliggørelsen bl.a. ikke må indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 30 i offentlighedsloven (undtagelse af oplysninger om enkeltpersoners priva-

te forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.). Med fortrolige oplysninger om kundeforhold, forstås der fortrolige oplysninger i henhold til lov om finansiel virksomhed. Da nærværende lovforslag ikke indeholder en særlig tavshedspligtsbestemmelse, er det vurderingen, at det kun vil være oplysninger, som er omfattet af § 30 i offentlighedsloven, der er undtaget fra offentliggørelse. Dette er præciseret i lovtæksten.

Der er ikke tale om en fravigelse af persondatalovens regler, og disse finder derfor anvendelse ved siden af lovforslagets regler. Det betyder, at i de tilfælde hvor Finanstilsynet finder det nødvendigt at offentliggøre oplysninger, om fysiske personer, der ikke anses for omfattet af § 30 i offentlighedsloven, vil persondataloven i øvrigt finde anvendelse for behandlingen af disse oplysninger. Der er indsat en præciserende bemærkning herom i lovbemærkningerne.

3.5. Ikrafttrædelsestidspunkt

Finansrådet ønsker, at loven bør træde i kraft den 18. september 2016, som svarer til direktivets implementeringsfrist. Finansrådet anfører, at der vil være en del udviklingsarbejde forbundet med at implementere loven i sektoren, og branchen ønsker generelt mindst 6 måneders gennemførelsesfrist fra det tidspunkt, hvor lovgivningen er endelig på plads. En kort gennemførelsesfrist vil øge bankernes omkostninger ved implementeringen.

Kommentar

Det vurderes, at Finansrådets ønske om at udskyde lovens ikrafttrædelse fra den 1. juli 2016 til den 18. september 2016 ikke bør imødekommes under henvisning til, at erhvervsregulering skal træde i kraft to gange om året. Derfor opretholdes ikrafttrædelsesdatoen til den 1. juli 2016.

3.6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) vurderer, at de samlede administrative byrder ikke overstiger 4 mio. kr. årligt, og derfor ikke bliver kvantificeret yderligere.

Finansrådet tilkendegiver i sit hørings svar, at de skønnede øvrige efterlevelsesomkostninger på 10 mio. kr. forekommer at være meget lave. Finansrådet anfører, at de samlede omkostninger er helt op til 130 mio. kr.

Finansrådet har efterfølgende anført, at dets vurdering af omkostninger ved gennemførelsen af lovforslaget beror på et skøn, og har ikke kunnet give en nærmere uddybning af grundlaget for skønnet, herunder hvilke omkostninger, der kan henføres til regler om flytning, som skal udstedes som særskilt bekendtgørelse med hjemmel i lovforslaget, og dermed ikke

skal være omfattet af byrdemålingen i forhold til lovforslaget. Hertil kommer manglende oplysninger om fordelingen af omkostningerne mellem omstillingsomkostninger og løbende omkostninger.

Kommentar

Administrative byrder

Som det fremgår af lovbemærkninger samt af TER's høringssvar indeholder lovforslagets krav administrative byrder for de virksomheder, der omfattet af reglerne. De administrative byrder relaterer sig til oplysningskravene samt kravet om adgangen til basal betalingskonti. Det oplyses i den forbindelse, at en række af disse krav allerede er gældende praksis i dag, hvorfor disse krav medfører begrænsede nye byrder for branchen. Derudover bemærkes det i høringssvaret fra TER, at de nye krav om flytning af betalingskonti vil blive udmøntet i særskilt bekendtgørelse, og derfor indgår disse krav ikke i målingen af lovforslaget. Det er på den baggrund vurderingen, at de samlede administrative byrder ikke overstiger 4 mio. kr.

Omstillingsomkostninger samt øvrige efterlevelsomkostninger

Som det fremgår af lovbemærkninger til lovforslaget, vurderes de nye oplysningskrav, som lovforslaget indeholder, at ville medføre dels en række omstillingsomkostninger i form af it-udvikling, dels omkostninger i forbindelse med leveringen af de pågældende oplysninger.

Det vurderes ligeledes, at reglerne om, at alle forbrugere skal have adgang til en basal betalingskonto, vil kunne have øvrige efterlevelsomkostninger, fordi de eksisterende systemer for direkte debitering i Danmark (Betalingservice) ikke gør det muligt at afvise betaling af regninger på under 1000 kr., og fordi der er risiko for, at bankerne ikke vil kunne få godtgjort deres tab hos forbrugeren som følge af, at disse regninger er blevet betalt uanset den manglende dækning på kontoen. Hvis dette system opretholdes, medfører det en tabsrisiko for bankerne. Såfremt dette system skal ændres, må det antages at ville medføre anseelige omkostninger til ændring af it-systemer.

Det er vurderingen, at efterlevelsomkostninger ikke overstiger 10 mio. kr. om året. Ved denne vurdering er det lagt til grund, at omkostninger til udviklingen af it-systemer skal fordeles ud over en længere årrække, fordi der vil være behov for at opdatere it-systemer efter en årrække.

Det har ikke været muligt at vurdere grundlaget for Finansrådet skøn over omkostninger. Finansrådet er blevet anmodet om yderligere oplysninger herom, som imidlertid ikke er blevet afgivet. Derfor opretholdes lovforslagets bemærkninger om økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

4. Oversigt over hørte organisationer, myndigheder m.v.

Advokatrådet, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tilægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Børsmæglerforeningen, CorpNordic Denmark A/S, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Dansk Kredit Råd, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Ejendomsforeningen, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og Forsikrings Agenturer, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finans og Leasing, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J.A.K. Pengeinstitutter, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Garantifonden for indskydere og investorer, Garban-Intercapital Scandinavia, GXG Markets A/S, Horesta, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Investeringsfondsbranchen, ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Kuratorforeningen, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), NASDAQ OMX Copenhagen A/S, Nets, Mybanker.dk, Parcelhusejernes Landsforening, PostDanmarks Juridiske afdeling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Regionale Bankers Forening, Regnskabsrådet, Revisornævnet, Revisortilsynet, Rigsrevisionen, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, VP Securities A/S, Western Union, Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland, Beskæftigelsesministeriet, Datatilsynet, Erhvervsstyrelsen, Erhvervs- og Vækstministeriet, Finansministeriet, Forsvarsministeriet, Justitsministeriet, Kirkeministeriet, Energi-, Forsynings- og Klimamini-

steriet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kulturministeriet, Miljø- og Fødevareministeriet, Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet, Social- og Indenrigsministeriet, Sundheds- og Ældreministeriet, Moderniseringsstyrelsen, Patent- og Varemærkestyrelsen, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteministeriet, Statsministeriet, Søfartsstyrelsen, Transport- og Bygningsministeriet, Udbetaling Danmark, Uddannelses- og Forskningsministeriet, Udenrigsministeriet, Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling.

5. Følgende organisationer, myndigheder m.v. har haft bemærkninger med indhold:

Dansk Industri, Datatilsynet, Erhvervsstyrelsen, Finansrådet, Finansforbundet, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet Tænk, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISBRO)